

[Korsgaard.]

Skat, og det vilde jo være forfærdeligt for den mindre Skatteyder.

Hvor er det noget slemme Humbug at staa og sige. Den mindre Skatteyder han er jo paa 3 000 Kr. og derunder; der ligger Flertallet, det maa jo være det afgørende for, hvem der er den mindre Skatteyder. Og med disse 3 000 Kr. vil saadan en Mand i København forlods faa 1 600 Kr. fradraget, hvis han ingen Børn har; har han et Par Børn, vil han blive beskattet meget lidt, maaske med en 5—6 Kr. At bilde sig ind, at dette fordoblet vilde betyde nogen Katastrofe for den paagældende, er selvfølgelig helt hen i Vejret. Men den direkte Beskatnings Princip — derpaa maa jeg lægge megen Vægt — er netop det, at man skal betale efter Skatteevne, og har man Skatteevne, skal man betale. Det er altsaa Problemet, men det er det, man ikke her følger.

Jeg maa altsaa sige om hele Komplekset af Skattelove, at den første Betingelse for, at vi fra konservativ Side kan gaa med til overhovedet at forhøje Skatten, er, at vi ser nogle Forslag, som vi i alt Fald maa erkende vil blive gennemført, hvad enten vi vil være med til det eller ej. Kommer der til at foreligge saadanne Forslag, eller endnu mere, hvis det er Forslag, vi synes om, maa vi gøre Forsøg paa at faa det bedst mulige ud af den Opbygning af Skattelovene, som foreligger. Vi mener, at den Opbygning, der foreligger i dette Øjeblik, er overmaade ringe.

Rasmussen (Gylling): Jeg vil gerne takke Ministeren for hans Tilsagn om en eventuel Ændring i § 7, saaledes at det Forhold, jeg nævnte i Gaar, som kan være særlig uheldigt for en Del af de Skatteydere, der her kan blive Tale om, muligvis kan rettes.

Det ærede Medlem Hr. Clausager paastod, at jeg var inkonsekvent i min Omtale i Gaar af hans Udtalelser om Tilslutning til de direkte Skatter. Men det ærede Medlem sagde virkelig i sin Indledning, at han var varm Tilhænger af de direkte Skatter, og senere fremførte han sine Betæneligheder ved udelukkende ved disse Dækningsforslag at nøjes med direkte Skatter. Derved fremkom den Inkonsekvens, som det ærede Medlem vil tillægge mig, men som han selv maa tage Ansvar for. Det ærede Medlem brugte et smagfuldt Billede om at pudse Næsen paa en anden. Jeg forstod paa det ærede Medlem, at det ærede Medlem til det Arbejde anvendte Fingrene;

jeg mener dog, man i mere dannede Kredse mest bruger Lommetørklæde. Det kan jo heller ikke nytte, at det ærede Medlem forsøger endnu en Gang at frigøre sig og sit Parti for det Ansvar, de har paadraget sig ved deres Modstand mod en Rentesaenkning. Det ærede Medlem forsøger nu at give det Udseende af, at det var nødvendigt paa det Tidspunkt, da Venstre modsatte sig Forlængelsen af Gyldigheden af Loven om Indlaansrenten i Banker og Sparekasser, idet han siger, at Banker og Sparekasser var i Vanskeligheder. Jeg ved ikke af, at der her i Landet har været nogen særlige Vanskeligheder for Banker og Sparekasser i den Anledning; der var ikke noget Udtræk, som kunde give Anledning til Fremsættelse af en Bemærkning i saa Henseende. Det har da ogsaa vist sig, at det ikke var af den Grund, Banker og Sparekasser protesterede, da Forslaget om Konvertering skulde gennemføres. Det var jo først, da man havde borttaget de Sikkerhedsforanstaltninger, som var nødvendige ogsaa efter Pengeinstitutternes Mening, at man ikke kunde faa den nødvendige Tilslutning fra Pengeinstitutternes Side.

Jeg skal ikke fortsætte Debatten om disse Forhold, men nøjes med at anbefale Forslaget til hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Hans Hansen (Rørby): Den højtærede Finansminister sagde, at de Tal, jeg havde nævnt, ikke var rigtige, Statsregnskabet viste noget andet. Det var, synes jeg, en lidt flot Gestus, hvormed den højtærede Finansminister blev færdig med det. Jeg ved meget vel, at Statsregnskabet ikke udviser saa stor en Indtægt som anført af mig i Gaar. Naar den højtærede Finansminister siger, hvad der jo er rigtigt, at Arveafgiften ikke gaar ind paa Statens Driftsbudget, men paa Statens Formue-regnskab, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at Arveafgiften sidste Aar udgjorde lidt over 25 Mill. Kr., og derfor bliver Beløbet 459 Mill. Kr. i Stedet for 440 Mill. Kr. Den tredie Divergens kommer frem med Hensyn til Bilafgifterne og Delingen mellem Stat og Kommuner. Jeg tror ikke, at Finansministeren havde nødig at afvise det saa overlegent, for det er dog en Kendsgerning, at de Tal, der her er Tale om, er rigtige, om det saa er Stat eller Kommune, der faar Bilafgifterne. Det er værd at nævne, at Benzineskatningen, Bilbeskatningen og Omsætningsafgiften udgør det svimlende Beløb 66 Mill. Kr., og det er paa en vis Maade camoufleret i Statens Regnskab.

Den højtærede Finansminister gav mig